

[Social](#)

Jordi Calvo: "Els projectes d'incidència política cal plantejar-los a 5 o 10 anys vista"

26/10/2017

Suport Tercer Sector – Fundesplai

Autor/a: Luci Vega

Font: Centre Delàs

TRACTAT DE PROHIBICIÓ DE LES ARMES NUCLEARS

Font: Centre Delàs

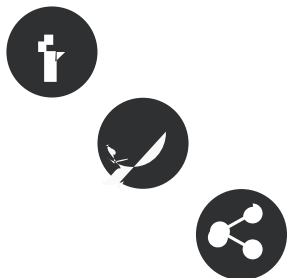
Font: Centre Delàs

Jordi Calvo: "Els projectes d'incidència política cal plantejar-los a 5 o 10 anys vista"

26/10/2017

Autor/a: Luci Vega

Suport Tercer Sector – Fundesplai

Resum:

El coordinador del Centre Delàs per la Pau reflexiona sobre com les entitats del tercer sector poden influir en les polítiques públiques i generar una ciutadania més crítica.

Des de l'any 1999, el [Centre Delàs per la Pau](#) treballa en l'àmbit de la **investigació, la denúncia i la incidència política** sobre temes relacionats amb desarmament, comerç d'armes, finançament de la indústria armamentística i operacions militars a l'exterior.

Parlem amb **Jordi Calvo**, coordinador de l'entitat, que participarà el proper 7 de novembre a la jornada '[Incidència política i tercer sector: Com podem les entitats transformar la societat?](#)' organitzada per [Suport Associatiu](#) amb el suport de l'Ajuntament de Barcelona.

Com enteneu la incidència política des de la vostra entitat?

La incidència política se situa en el **centre de les nostres activitats** perquè la nostra pròpia dinàmica, des de l'inici de la recerca que realitzem fins al moment final en què la fem pública, busca que tant l'entitat com les persones membres siguin considerades una **font fiable** per als **agents polítics i socials** a l'hora de documentar-se i prendre decisions.

Des del tercer sector, com podem influir en les polítiques de les institucions públiques i privades?

En el marc polític actual, de democràcia liberal, les polítiques són habitualment el resultat de la **interacció entre tots els actors** amb interessos en un tema concret. Si parlem d'**exportació d'armes**, per exemple, són les empreses d'armes les principals interessades en què n'hi hagi cada cop més, com és lògic seguint el seu objectiu empresarial de maximitzar els beneficis econòmics.

Entitats pacifistes i de desarmament, com el Centre Delàs, el que volem és tot el contrari: que n'hi hagi quantes menys millor. La **decisió política** sol ser el **resultat de la pressió** rebuda per uns i altres. En aquest cas, és obvi que les empreses d'armes tenen més recursos i capacitat d'incidència que nosaltres, ja que el comerç d'armament no deixa de créixer cada any. Cal que el tercer sector tingui **més recursos per fer incidència** i perquè la **democràcia actual** funcioni.

Associem la incidència política a la recerca de canvis legislatius i a la influència en els espais de presa de decisions. Oblidem, potser, la importància d'incidir en la ciutadania per fer-la més crítica i amb més capacitat de mobilització?

Entre ONG i empreses la **capacitat de lobby sol ser molt desigual** i cal que des del tercer sector trobem maneres de **compensar aquest desequilibri**. Això ho hem de fer amb el **suport ciutadà**. És a dir, tot i els pocs recursos per fer incidència o lobby polític, si treballem en xarxa amb moltes altres entitats similars, **sumem forces** i aconseguim mostrar un **suport ciutadà rellevant** (amb recollida de signatures, manifestacions, creant un estat d'opinió als mitjans i a l'àmbit intel·lectual), aquesta desigualtat es veu compensada. Fins i tot, es poden guanyar situacions inicialment complicades.

Entre ONG i empreses la capacitat de lobby
sol ser molt desigual

A partir de la vostra experiència, quines són les claus per portar a terme una acció d'incidència realment efectiva?

Seguint amb l'exemple del desarmament, la prohibició de les bombes de dispersió es va fer a l'Estat espanyol malgrat el lobby de les empreses que en aquell moment les produïen. Sabem de bona font que Instalaza, una empresa d'armes de Saragossa, va reunir-se amb el Govern espanyol per intentar convèncer-lo que les seves municions no havien de ser prohibides amb el tractat internacional que s'estava preparant.

Per aprovar l'acord que prohibia aquestes bombes va caldre una campanya internacional amb centenars de membres, amb la **complicitat d'alguns estats** i amb infinitat d'activitats de **conscienciació ciutadana** sobre la gravetat de l'existència i ús d'aquestes armes. El Govern espanyol, el dia clau per a l'aprovació d'aquest tractat, va intentar-ho però amb poca insistència i determinació. Al veure que ningú el seguia, va oblidar ràpidament la

demanda de l'empresa i va fer el que havíem demanat des de la campanya per a la prohibició d'aquest armament. La **clau** en aquest cas va ser el **treball en xarxa**, arguments acceptats majoritàriament per la societat, **conscienciació paral·lela de la ciutadania** i dels **mitjans de comunicació**.

El treball en xarxa esdevé un eix fonamental a l'hora de promoure iniciatives de transformació social. Hi ha prou consciència per part de les entitats i moviments sobre la necessitat d'articular-se i crear sinergies conjuntes?

Sí que hi ha consciència de la seva importància. El problema és que treballar en xarxa requereix **voluntat i temps**, i no sempre és possible trobar-lo. Però és més fàcil quan des del plantejament inicial es planteja el treball en xarxa **amb projectes conjunts o consorciats**. En el cas del Centre Delàs, en tenim gairebé tots plantejats d'aquesta manera i el resultat està sent molt positiu, molt millor que treballant sols/es.

Quines són les principals dificultats en el treball d'incidència política?

La principal dificultat de la incidència política és el **seguiment**. Fer una reunió puntual amb parlamentaris i parlamentàries o amb el govern és relativament senzill, i el 'feedback' acostuma a ser bastant positiu. Però si només es queda aquí, no se solen donar resultats de canvis legislatius o de declaracions polítiques en el sentit de l'acció o campanya objecte de la incidència. Només **a llarg termini es produeixen aquests canvis**. Els projectes d'incidència política cal **plantejar-los a 5, 10 anys vista** o fins i tot més.

Quina campanya d'incidència en què hàgiu participat o que hàgiu impulsat podríeu posar com a exemple de bona pràctica?

La campanya per a la **prohibició de les mines antipersona**, de les **bombes de dispersió** o de les [armes nuclears](#) són tres exemples fantàstics de com des de la societat civil, en col·laboració amb alguns **governos aliats** (que posen bona part dels recursos econòmics necessaris) i amb un treball en xarxa **d'organitzacions de diversos sectors** (pacifista, humanitari, drets humans...) es pot arribar a fer signar per una majoria d'estats del món tractats vinculants d'àmbit internacional.

Etiquetes: [incidència política](#), [treball en xarxa](#), [desarmament](#), [participació ciutadana](#), [tercer sector](#)

URL d'origen: <https://xarxanet.org/social/noticies/entrevista-jordi-calvo-coordinador-del-centre-delas-la-pau>